

10. Попович, В. С., & Литвиненко, С. В. Сталий туризм: концепції, виклики та перспективи розвитку в Україні. – Львів: ЛНУ імені Івана Франка, 2021. – 186 с.

УДК 338.48

Вівчарук Б. О., здобувач 1 курсу магістратури спеціальності «Туризм та рекреація»,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу,
Коробейникова Я. С., к.г.н., зав. кафедри туризму,
рекреації та регіонального розвитку,
Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу.

РОЗВИТОК ГЛЕМПІНГІВ: ЕКОЛОГІЧНА АЛЬТЕРНАТИВА ЧИ НОВІ ЗАГРОЗИ ДЛЯ ДОВКІЛЛЯ

Зростання середніх доходів населення з одного боку та підвищення попиту на екологічний відпочинок зумовлює розвиток комфортабельних подорожей з розміщенням в глемпінгах. Динаміка світового ринку глемпінгів показує зростання ринку на 8,1 – 8,7% щорічно з 3,15 млрд. дол. у 2023 р. Це загальносвітовий тренд, який спостерігається в Україні також. За даними glamping.ua у 2024 р. нараховувалося біля 100 глемпінгів [1]. Результати аналізу світового ринку дозволив виділити такі типи розміщення, які вважають глемпінгами: будинки у етностилі дерев'яні та з інших місцевих природних матеріалів, модульні будинки, геодезичні куполи, будинки на деревах, юрти, вігвами, сафарі-намети, підвісні намети тощо.

Територія Івано-Франківської області є третьою за величиною площ природозаповідних територій, що сприяє розвитку глемпінгових закладів розміщення [2]. У Івано-Франківській області на сьогодні функціонує 5 глемпінгових закладів розміщення, фіксуються окремі глемпінги у структурі готелів, загалом біля 10-15 пропозицій, проте безсумнівно, що цей ринок є дуже перспективним. Крім того, можливі різноманітні варіанти розміщення, від наметів без зручностей до комфортабельних глемпінгів, що відповідають різним бюджетам і вподобанням. Ця обставина ще більше покращує доступність і ринковий потенціал. Зростання ринку закладів на природних територіях зробило глемпінг доступним для мандрівників, які, можливо, раніше не розглядали традиційний кемпінг або які прагнуть розкішнішого відпочинку на природі.

У зарубіжній літературі глемпінг розглядається як частина сталого туризму, що дозволяє знизити антропогенне навантаження на довкілля та створити додану вартість за рахунок унікального досвіду перебування в природному середовищі. Незважаючи на екологічність самої ідеї відпочинку, глемпінги можуть стати додатковою загрозою довкіллю, яка пов'язана з процесом будівництва та експлуатації цих закладів розміщення.

По перше, сама ідея глемпінгу передбачає спорудження їх у природних місцевостях, що несе загрозу довкіллю. Прагнення готельєрів розташувати глемпи у віддалених від населених пунктів природних територіях стикається з природоохороним законодавством, яке чітко забороняє розташовувати об'єкти у заповідних зонах. По друге, комфортабельне проживання передбачає наявність всього спектру систем життєзабезпечення (електроенергії, водопостачання, водовідведення, збір та видалення твердих відходів), що потребує значних додаткових витрат суб'єктами господарювання. Екологічні норми, що діють в Україні, вимагають від власників закладів розміщування дотримання певних стандартів і практик екологічного розвитку. Витрати на очищення води та видалення каналізаційних стоків, енергопостачання, вивезення твердих відходів в умовах значної віддаленості від населених пунктів можуть стати неприємним «сюрпризом» для власників глемпінгів. Тому реалізація проектів екологічного спрямування у будь якій сфері, в тому числі і готельному бізнесі, є більш дороговартісною, що, як правило, потенційно обмежує зростання ринку. З іншого боку вважається, що цей нішевий бізнес не потребує великих капітальних інвестицій, поріг входу для є доступним для середнього бізнесу, а постійні витрати незначні.

Недосконалість українського законодавства в цій царині, відсутність ефективної системи екологічного контролю на всіх етапах від будівництва до функціонування закладів розміщення може призвести до суттєвого впливу глемпінгів на довкілля і незворотніх змін в туристичних дестинаціях.

Перелік використаних джерел

1. Глемпінг ЮА. Офіційна сторінка. <https://glamping.ua/pro-nas/>
2. Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів. Офіційна сторінка <https://mepr.gov.ua/>

УДК 338.48(477.86) + 394.4 + 640.4

Гуцалюк Д. М., студентка II курсу, Тс-23-1,
ЗВО «Університет Короля Данила»

Жирак Л. М., ст. викладачка кафедри туризму
та готельно-ресторанної справи,
ЗВО «Університет Короля Данила»,
м. Івано-Франківськ, Україна.

ФРАНКІВСЬКЕ ОПІЛЛЯ ЯК ТУРИСТИЧНИЙ ДЕСТИНАЦІЙНИЙ ПРОСТІР: КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ ТА ЛОКАЛЬНИЙ БІЗНЕС

Опілля – це етнографічний регіон, який охоплює території Львівської, Тернопільської та Івано-Франківської областей. Зокрема, північ Івано-Франківщини належить до унікального та самобутнього етногеографічного